

1972-01-01

แรงงานไทยกับอุตสาหกรรม

นิคม จันทรวีฑูร

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

จันทรวีฑูร, นิคม (1972) "แรงงานไทยกับอุตสาหกรรม," *Journal of Social Sciences*: Vol. 9: Iss. 2, Article 11.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol9/iss2/11>

This Book Review is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Social Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

Chulalongkorn Journal Online

Office of Academic Resources

Chulalongkorn University

Article Information:

To cite this document: นิคม จันทรวิฑูร. (1972). แรงงานไทยกับอุตสาหกรรม.
Faculty of Political Science (JSS), 9(2), 142-143.

Date received:

Date revised:

Date accepted:

License and Terms:

This is an Open Access article under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>). Please note that the reuse, redistribution and reproduction in particular requires that the authors and source are credited.

หนังสือ

นิคม จันทรวิทุร : แรงงานไทยกับอุตสาหกรรม, สำนักพิมพ์สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ, 2515 197 หน้า 25 บาท

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือประเภท "การเสนอรายงานเบื้องต้นของการสำรวจแรงงาน" และเป็นการแสดงข้อเท็จจริงของสภาพการใช้แรงงาน และสภาพโดยทั่วไปของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งผู้เขียนได้นำตัวเลขข้อมูลซึ่งส่วนใหญ่จะยุติลงเพียงปี พ.ศ. 2510 ซึ่งอาจจะล้าสมัยไปบ้างสำหรับปี 2515 ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ใช้วิธีเขียนในแบบของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการแรงงาน และอุตสาหกรรมมากกว่าในฐานะของนักวิชาการ ดังนั้นข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้จึงมีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับการปูพื้นฐานสำหรับความเข้าใจสภาพข้อเท็จจริงโดยทั่ว ๆ ไปของโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทยและสภาพของผู้ใช้แรงงานไทยก่อนปี 2510 ซึ่งคุณค่าของหนังสือเล่มนี้อยู่ที่ตรงนี้เอง

ผู้เขียนได้เสนอปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาพการใช้แรงงานที่ไม่ได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่ตามกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหลบหลีกไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติแรงงาน พุทธศักราช 2500 เช่น ในเรื่องเกี่ยวกับชั่วโมงทำงาน วันหยุด การจ่ายค่าล่วงเวลา และสวัสดิการอื่น ๆ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ผู้เขียนมิได้เสนอแนวทางแก้ไขเอาไว้นอกจากการตัดพ้อในเรื่องการขาดอัตรากำลังสำหรับเจ้าหน้าที่ ซึ่งผู้วิจารณ์เห็นว่าเป็นเพียงปัญหาหนึ่งในหลาย ๆ ปัญหาที่ได้เผชิญหน้าและท้าทายการปฏิบัติหน้าที่ของกรมแรงงานอยู่ การจัดตั้งสภาพแรงงานขึ้นมาซึ่งผู้เขียนได้เสนอไว้เป็นแนวทางเพียงเล็กน้อยน่าจะเป็นประโยชน์ และจะสามารถแบ่งเบาภาระของกรมแรงงานไปได้มาก และสถาบันนี้ถ้าหากได้จัดตั้งขึ้นมาแล้วก็จะเป็นสถาบันหลักสำหรับผู้ใช้แรงงานในการต่อรองกับนายจ้างได้เป็นอย่างดี (ในขณะที่นายจ้างมีสมาคมนายจ้างในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น สมาคมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม สมาคมผู้ประกอบการขนส่ง ฯลฯ เป็นต้น)

ในฐานะที่ผู้เขียนดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมแรงงาน สภาพข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้รับมาจึงเป็นข้อเท็จจริงที่ได้รับการ “กลั่นกรอง” แล้วเป็นส่วนใหญ่ และจะเป็นไปได้ไหมถ้าหากจะมีสภาพอันเลวร้ายยิ่งกว่าที่ผู้เขียนได้บรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้ กรณีพิพาทระหว่างนายจ้างกับผู้ใช้แรงงานที่ผู้เขียนได้แสดงไว้ในตารางที่ 20 หน้า 117 นั้น กรมแรงงานได้จัดการประนีประนอมข้อพิพาทได้สำเร็จทั้งหมดหรือไม่ และการประนีประนอมข้อพิพาทดังกล่าวนี้ ผู้ใช้แรงงานได้รับความพึงพอใจสูงสุดหรือไม่ (หรือต้องอยู่ในภาวะจำยอม) ผู้เขียนก็น่าที่จะได้บรรยายเอาไว้ด้วย

อย่างไรก็ตามหนังสือเล่มนี้ย่อมมีคุณค่าเป็นอย่างยิ่งเช่นที่ผู้วิจารณ์ได้กล่าวแล้วนั้น คือผู้อ่านจะได้รับทราบสภาพการณ์โดยทั่วไปของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตพระนคร ธนบุรี และจังหวัดใกล้เคียง รวมทั้งสภาพการทำงานของผู้ใช้แรงงาน บัญชีตารางตัวเลขต่าง ๆ จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการพิจารณาปัญหาและแนวโน้มต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ถึงแม้ว่าจะไม่เป็นปัจจุบันมากนัก หนังสือเล่มนี้จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้นถ้าหากจะได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงงานเอาไว้บ้างแต่ก็อยู่นอกเหนือไปจากวัตถุประสงค์ของผู้เขียนซึ่งได้แสดงไว้แล้ว สรุปได้ว่า หนังสือเล่มนี้น่าอ่านเอาข้อเท็จจริงในยามที่ข้อเท็จจริงต่าง ๆ มักจะหาได้ยากยิ่งในภาวะการณปัจจุบัน

ประเสริฐ โยธพิทักษ์